

UNCLASSIFIED

Kingdom of the Netherlands

H.E. Mr. António Guterres
Secretary General to the United Nations

International Law Commission
Room: DC2-0566

Permanent Mission of the
Kingdom of the Netherlands to
the United Nations

666 Third Avenue, 19th floor
New York, NY 10017
United States of America
www.netherlandsmission.org

Contact

Ms. Liselot Egmond
T +1 212 519 9500
liselot.egmond@minbuza.nl

Date

27 December 2019

Our reference

NYV/2019/822

The Permanent Mission of the Kingdom of the Netherlands to the United Nations presents its compliments to the Office of Legal Affairs of the United Nations and, with reference to the latter's Note Verbale of 21 August 2019 with no. LA/COD/40, has the honour to inform the Office of Legal Affairs as follows.

The Office of Legal Affairs has invited the Kingdom of the Netherlands to consider the request of the International Law Commission as contained in paras. 29, 30 and 31 of Chapter III of its 2019 Report. The Commission requested the States to provide information on the existence of manuals, guidelines, protocols or operational instructions addressed to State officials and bodies that are competent to take any decision that may affect foreign officials and their immunity from criminal jurisdiction in the territory of the Netherlands as a forum State, to provide information on their practice relating to general principles of law and to submit any information that States could provide on their practice concerning sea-level rise in relation to international law.

Immunity of State officials from foreign criminal jurisdiction

The Kingdom of the Netherlands would like to inform the Office that it does not have specific guidelines or protocols addressing its judicial authorities on the question of immunity of foreign State officials. In addition, there is no authority appointed to advise on the application of immunity in cases involving the exercise of jurisdiction over foreign State officials.

Dutch law explicitly provides for compliance by Dutch courts with international law in their exercise of jurisdiction. Article 13(a) of the Act on General Provisions of the Kingdom Legislation (*Wet Algemene Bepalingen*) stipulates that the jurisdiction of the courts and the execution of judicial decisions and deeds are subject to the exceptions thereto recognised in international law. Under this law, immunity may constitute an such an exception. This has been confirmed in the case law of Dutch domestic courts. See for instance *Morning Star International Corporation v. The Kingdom of the Netherlands*, judgment of of the Supreme Court of 30 September 2016 in response to preliminary questions of the Court of Appeals of Amsterdam, case no. ECLI:NL:HR:2016:2236. This case concerned immunity of execution for pre-judgment measures of attachment, but immunity of foreign State officials would be treated similarly.

In 2017, the Supreme Court of the Netherlands has decided that all courts of the Netherlands must, *ex officio*, consider whether immunities apply, even in case of a non-appearing State or international organisation (see *Iraq and the Central Bank of Iraq vs. X*, judgment of 1 December 2017, case no. ECLI:NL:HR:2017:3054).

The Kingdom of the Netherlands presumes that the present invitation does not extend to the kind of information provided to members of diplomatic and consular missions and officials of international organisations on the territory of the Kingdom of the Netherlands. This kind of information is contained in the Protocol Guide for Diplomatic Missions and Consular Posts in the Netherlands. The Protocol Guide does include a chapter on immunity, which provides guidance for foreign States and their diplomatic and consular representatives on how to claim Immunity and urges them to claim immunity when they consider that such is appropriate.

General principles of law

The Kingdom of the Netherlands would like to provide the International Law Commission with a selection of judgments of its national courts in which general principles of law are used and of pleadings before international courts and tribunals in which the Netherlands refers to general principles of law (see Annex I).

Sea-level rise in relation to international law

The Kingdom of the Netherlands appreciates the opportunity to submit comments and observations concerning sea-level rise in relation to international law. The Kingdom of the Netherlands would like to express its gratitude to the Study Group, as well as to the ILC as a whole for their work on this topic.

These comments and observations concern the practice of the Kingdom of the Netherlands with regard to ambulatory baselines. This practice occurs only in the European part of the Kingdom. The relevant provisions in the 1982 Convention on the Law of the Sea (UNCLOS) concerning baselines are, with respect to the European part of the Kingdom, implemented through the Netherlands Territorial Sea (Demarcation) Act (*Wet Grenzen Territoriale Zee*) of 1985. This Act describes the method for determining the baselines and consequently the breadth of the

territorial sea. The coastline of the Netherlands consists of normal and straight baselines and closing lines. A normal baseline is defined by the low-water line along the coast. The Act lays down that the low-water line shall be defined as the line indicating the depth of 0 metres on the large-scale Dutch sea charts issued upon the instructions of the Minister of Defence.

The southern North Sea is a relatively shallow sea with a dynamic seabed behaviour. The normal baselines are created from the low water line along the coast, relative to the Lowest Astronomical Tidal chart datum as published in the official charts. Due to a high re-survey frequency and a dynamic seabed, the low water line has a dynamic behaviour. Additionally, low tide elevations within the distance of the 12 NM appear and disappear, causing further changes to the determination of the normal baselines. When such a change occurs at a distance exceeding 0.1 NM, the normal baselines are adjusted accordingly. When a Notice to Mariners or New Edition of a Chart is published, the newly adjusted normal baselines and associated Territorial Sea boundaries are published.

The Kingdom of the Netherlands refers to Annex II for an overview of the changes of the baseline in the Southern North Sea (2007-2009). A full list of the changes in the last five years can be found on the website of the Netherlands' Hydrographic Office.

As the Netherlands is largely situated under mean sea level, coastal defense is very important. In recent years, various major projects were undertaken which had a large impact on the baselines of the Dutch coast. The first (see Annex II) is the construction of Maasvlakte 2, an extension to the Rotterdam harbour which was built on land that was reclaimed from the North Sea. As a result of this construction the outer limit of the territorial sea was extended almost three miles. The second project (see Annex II) which had effect on the baselines of the Netherlands is the Sand engine or Sand Motor ('Zandmotor' in Dutch). Close to the city of The Hague, a large amount of sand was put on the beach and in front of it, extending almost one kilometre from the original coastline. The aim is to take care of the nourishment of the beaches northward, and make annual maintenance no longer necessary. Both projects were presented and discussed by the Netherlands Hydrographic Office at the ABLOS conference (2012) where experts on the Law of the Sea meet every two years.

The Permanent Mission of the Kingdom of the Netherlands to the United Nations avails itself of this opportunity to renew to the Office of Legal Affairs of the United Nations the assurances of its highest consideration.

			<p>invoke the provisions of its national laws to justify the non-application of a treaty.”</p> <p>“A state that relies on a conflict between a treaty provision and national law, on sound grounds and referencing the Limitation Clause, does not act contrary to the <i>pacta sunt servanda</i> principle, nor to the principle of Article 27 VCLT. As was considered by the Tribunal and is relevant in this case, the fact that the invocation of a provision of national law can lead to a discussion about the meaning of the contents of said provision and thus result in uncertainty in international matters, does not affect this. After all, that is inherent in the Limitation Clause contained in the ECT.”</p>		
<p>District Court of Maastricht, 23 April 2012, ECLI:NL:RBMAA:2012:BW8400, Bergstein Mode B.V. v. Stasvast B.V.</p>	<p><i>Pacta Sunt Servanda</i></p>	<p>2.3</p>	<p>“Bij de beantwoording van de vraag of en in hoeverre in dit geval grond voor matiging van de boete bestaat, acht de kantonrechter de volgende omstandigheden van belang:</p> <p>- voor de verhouding van partijen is het uitdrukkelijk overeengekomene in de eerste plaats bepalend. Uitgangspunt in het contractenrecht is immers dat gemaakte afspraken dienen te worden nagekomen: ‘afspraak is afspraak’, oftewel ‘<i>pacta sunt servanda</i>’. Dit uitgangspunt geldt ook in de onderhavige zaak. De tussen partijen</p>	<p>The Court notes that the starting point in contract law is that agreements made must be complied with: "agreement is agreement", or "<i>pacta sunt servanda</i>". The agreement concluded between the</p>	<p>https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMAA:2012:BW8400&showbutton=true&keyword=%e2%80%a2Pacta+sunt+servanda+</p>

			gesloten overeenkomst dient in beginsel te worden nagekomen;”	parties must therefore be fulfilled.	
District Court of Haarlem, 9 February 2012 ECLI:NL:RBHAA:2012:BV3628 FNV Bondgenoten t. Athlon Car Lease Nederland B.V.	<i>Pacta sunt servanda</i>	4	“Uitgangspunt bij de beoordeling is dat wijziging van een arbeidsovereenkomst door de werkgever, zonder instemming van de werknemer, in het algemeen niet mogelijk is; <i>pacta sunt servanda</i> . Dit kan anders zijn als –kort gezegd- de arbeidsovereenkomst een schriftelijk beding bevat dat een zodanige wijziging toestaat, de werknemer zijn instemming met de door de werkgever beoogde wijziging uit hoofde van goed werknemerschap niet kan onthouden, of het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de betrokken werknemers de werkgever aan de ongewijzigde regeling houdt.”	The Court notes that the starting point for the assessment of the legality of a change made in an employment contract by an employer is that such a change is generally not possible without the employee's consent. This flows from the <i>pacta sunt servanda</i> principle.	https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBHAA:2012:BV3628&showbutton=true&keyword=%e2%80%a2Pacta+sunt+servanda+
The ‘s Hertogenbosch Court of Appeal, 15 January 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:94, X v. X.	<i>Pacta sunt servanda</i>	6.8.2.6	“Uitgangspunt is dat partijen gebonden zijn aan tussen hen gemaakte afspraken op grond van het algemeen erkende rechtsbeginsel <i>pacta sunt servanda</i> (afspraken behoren te worden nagekomen). Van uitzonderingen op dit rechtsbeginsel is in deze zaak geen	The Court notes that the point of departure in this case is that parties are bound by	https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:94&showbutton=true&keyword=%e2%80%a2Pacta+sunt+servanda+

			<p>sprake. Naar het oordeel van het hof zijn ook geen feiten of omstandigheden gesteld of anderszins gebleken op grond waarvan gebondenheid van partijen aan de afspraak over de waarde van de woning naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Het hof verwijst hiervoor naar de volgende feiten en omstandigheden.”</p>	<p>agreements made between them on the basis of the generally recognized legal principle <i>pacta sunt servanda</i> (agreements must be complied with). There are no exceptions to this legal principle in this case.</p>	
--	--	--	--	---	--

<p>Conclusion of the Procurer-General of the Dutch Supreme Court, 13 September 2019, ECLI:NL:PHR:2019:1026.</p>	<p><i>Res judicata</i></p>	<p>5.22.</p>	<p>“In the 'classic' cases where courts develop the law, in which existing legislation provides insufficient answers or otherwise needs to be supplemented, Dutch courts tend to look for solutions that fit within the system of the law and that are consistent with cases that are regulated by the law. This minimises the risk of collisions within the trias politica. The legislature and the executive cannot change the judicial decision in the adjudged case, which has <i>res judicata</i> force only in respect of the parties to the proceedings. If the executive does not like the outcome due to it setting a possible precedent, the legislature may reformulate the relevant statutory provisions or choose to adopt an entirely new statutory provision on the subject for other, future cases.”</p>		<p>https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:1026&showbutton=true&keyword=res+judicata</p>
---	-----------------------------------	--------------	--	--	--

			<p>bindende eindbeslissing, die het scheidsgerecht had moeten heroverwegen. Door het toekennen van gezag van gewijsde aan zijn beslissing in PFA2 met betrekking tot de verjaring heeft het scheidsgerecht nagelaten die beslissing te heroverwegen en heeft het zijn opdracht geschonden. Het hof heeft dat in rov. 15 en mogelijk ook in rov. 13 miskend, aldus het middel.”</p>		
--	--	--	--	--	--

<p>The District Court Gelderland, 22 August 2018, ECLI:NL:RBGEL:2018:3665, X v. X.</p>	<p>Res judicata</p>	<p>4.8</p>	<p>“De kantonrechter is van oordeel dat in de onderhavige omstandigheden de mogelijke strijdigheid van de overeenkomst met het ‘EU-recht’ niet afdoet aan het gezag van gewijsde van de uitspraak van het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden. De kantonrechter baseert zich op jurisprudentie van het HvJ-EU, waarin dit herhaaldelijk is uitgesproken en waarin het belang van de ‘<i>res judicata</i>’ (het gezag van gewijsde) is benadrukt.”</p> <p>“In dit kader verwijst de kantonrechter onder meer naar de uitspraak van (de Grote Kamer van) het HvJ-EU van 6 oktober 2015 (C-69/14, ‘Tarcia’) waarin het HvJ-EU het belang van het gezag van gewijsde van een nationale rechterlijke uitspraak benadrukt. Het HvJ-EU maakt duidelijk dat het recht van de Unie – met name het gelijkwaardigheidsbeginsel en het doeltreffendheidsbeginsel – aldus moet worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat een nationale rechter niet de mogelijkheid heeft een definitieve rechterlijke beslissing op een beroep in een civiele zaak te herzien wanneer deze beslissing onverenigbaar is met het recht van de Unie zoals uitgelegd door het Europese Hof van Justitie na de datum waarop deze</p>	<p>The Court finds that the possible conflict of the agreement in casu with "EU law" does not detract from the authority of <i>res judicata</i> of the decision of the Arnhem-Leeuwarden Court of Appeal. The Court makes reference to a judgement of the Grand Chamber of the European Court of Justice (C 69/14 Tracia), in which the Court emphasized the importance of <i>res judicata</i> of a domestic civil decision. Nevertheless, if the</p>	<p>https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2018:3665&showbutton=true&keyword=res+judicata</p>
--	----------------------------	------------	--	---	--

		<p>beslissing definitief is geworden, terwijl zulks wel mogelijk is voor definitieve rechterlijke beslissingen op beroepen in bestuurszaken die onverenigbaar zijn met het recht van de Unie.”</p> <p>“Weliswaar heeft het HvJ-EU in een aantal gevallen anders geoordeeld, maar dit betroffen specifieke gevallen, betreffende staatssteun (HvJ EU 18 juli 2007, C-119/5 ‘Lucchini’ en HvJ EU 11 november 2015, C-505/14 ‘Klausner Holz’). In die zaken is geoordeeld dat het EU-recht zich wel verzet tegen de toepassing van het gezag van gewijsde voor zover het in de weg staat aan de terugvordering van staatssteun die in strijd met het EU-recht is verleend. Een dergelijke specifieke situatie is in de onderhavige zaak niet aan de orde.”</p>	<p>applicable domestic rules of procedure provide the possibility, under certain conditions, for a national court to go back on a decision having the authority of <i>res judicata</i> in order to render the situation compatible with national law, that possibility must prevail if those conditions are met, in accordance with the principles of equivalence and effectiveness, so that the situation at issue is</p>	
--	--	---	--	--

				brought back into line with EU law.	
--	--	--	--	---	--

<p>The District Court Gelderland, 14 June 2019, ECLI:NL:RBGEL:2019:2684, X v. de inspecteur van de belastingdienst, kantoor Enschede</p>	<p>Res Judicata</p>	<p>28</p>	<p>“De rechtbank volgt verweerder niet in dit betoog. Het beginsel van het gezag van gewijsde van rechterlijke vonnissen (res judicata), als onderdeel van het beginsel van rechtszekerheid dat mede aan artikel 6 EVRM ten grondslag ligt, brengt met zich mee dat een rechter is gebonden aan uitdrukkelijk gemotiveerde rechterlijke oordelen die onherroepelijk zijn geworden (vgl. EHRM 21 oktober 2014, Lungu e.a. c. Roumanie, appl.no. 25129/06, ECLI:CE:ECHR:2014:1021JUD002512906, en EHRM 23 oktober 2014, Melo Tadeu c. Portugal, appl.no. 27785/10, ECLI:CE:ECHR:2014:1023JUD002778510). In het arrest van 24 november 2017 heeft het Gerechtshof op basis van getuigenverklaringen, het rapport berekening wederrechtelijk voordeel en het verhandelde ter zitting een oordeel over de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser gegeven. In het kader van een ontnemingsprocedure op grond van artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht worden hierbij geen zwaardere bewijsmaatstaven gehanteerd dan de gewone bewijsmaatstaven in fiscale procedures (aannemelijk maken van een verband tussen het voordeel en de strafbare feiten en een schatting van de rechter wat de hoogte van het voordeel</p>	<p>The court notes that the principle of <i>res judicata</i> is part of the principle of legal certainty that also underlies Article 6 ECHR. It flows from the principle of <i>Res judicata</i> that a judge is bound by explicitly motivated judicial judgments that have become final.</p> <p>In current case the Court is of the opinion that even though a reversal and an increase in the burden of proof has manifested in relation to certain tax</p>	<p>https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2019:2684&showbutton=true&keyword=res+judicata</p>
--	----------------------------	-----------	--	--	--

			<p>aangaat). En hoewel verweerders bespreking van de geloofwaardigheid van eisers verklaringen een zekere overtuigingskracht niet kan worden ontzegd, is die op zichzelf onvoldoende om – ten nadele van eiser – terug te komen op de onherroepelijk geworden oordelen van het Gerechtshof. Omdat het gaat om oordelen over de feiten, moeten deze ook gelden voor onderbouwing van de redelijke schatting, ondanks dat sprake is van omkering en verzwaring van de bewijslast wat betreft de hoogte van de belastingaanslagen. Daarom kan verweerder de (contante) uitgaven die worden teruggevoerd op de verklaringen (a), (b) en (d) tot een bedrag van € 50.000 niet aan de redelijke schatting ten grondslag leggen.”</p>	<p>assessments, the irrevocable decision of the Court of Appeal cannot be overturned, as the amount of the tax assessment is a question of fact. The Court also notes that foregoing (principle of <i>res judicata</i>) would not apply to obvious failures in a calculation in a court decision.</p>	
--	--	--	--	---	--

<p>Advisory Opinion of the Procureur-general of the Supreme Court, 24 September 2019, ECLI:NL:PHR:2019:936.</p>	<p><i>In dubio pro reo</i></p>	<p>25</p>	<p>“De steller van het middel meent dat, anders dan het hof overweegt, geen sprake is van een ‘hoofdregel’ en een ‘uitzondering daarop’. Bijlagen A en B zouden twee onderscheiden regimes behelzen die gelijkwaardig zijn ten opzichte van elkaar en van toepassing zijn al naar gelang het materiaal in kwestie. Nu niet vaststaat van welke populatie van de <i>Loxodonta africana</i> het ivoor afkomstig is, zou het in een strafvorderlijke context, waarin (i) de bewijslast bij het openbaar ministerie rust, (ii) de onschuldpresumptie moet worden gerespecteerd en (iii) het adagium in dubio pro reo geldt, niet juist zijn om desondanks toch van toepasselijkheid van het voor de verdachte meest nadelige regime uit te gaan. Als uitgangspunt zou hebben te gelden dat het voor de verdachte minst bezwarende regime geldt tenzij is aangetoond dat een zwaarder regime van toepassing is.”</p>	<p>The Attorney General notes that (by referring to CJEU Criminal Proceedings against Tomasz Rubach, 344/08) that (i) the fact that the burden of proof lies with the public prosecutor, (ii) the presumption of innocence and (iii) the principle of <i>dubio pro reo</i> does not preclude a burden of proof that requires a person who sells ivory to demonstrate that the ivory he sells is obtained legally.</p>	<p>https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2019:936&showbutton=true&keyword=%22+in+dubio+pro+reo%22+</p>
		<p>28</p>	<p>“Uit HvJEU 16 juli 2009, Strafzaak tegen Tomasz Rubach, C-344/08, ECLI:EU:C:2009:482 kan voorts worden afgeleid dat (i) de omstandigheid dat de bewijslast bij het openbaar ministerie rust, (ii) de onschuldpresumptie en (iii) het adagium in dubio pro reo niet in de weg staan aan een dergelijke</p>		

			<p>bewijslastverdeling. De bewijslastverdeling waar het hof van uitgaat bereikt dat personen die ivoor ten verkoop voorhanden hebben, de rechtmatigheid van dat voorhanden hebben aannemelijk dienen te maken. Daarmee is enerzijds een effectieve handhaving van de verboden die in de verordening zijn neergelegd gediend, terwijl anderzijds geen onredelijke eisen worden gesteld aan personen die ivoor ten verkoop voorhanden hebben.”</p>		
<p>The Hague District Court, 23 July 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:10647, Public Prosecutor Office v. X</p>	<p><i>Ne bis in idem</i></p>	<p>3.3.1.</p>	<p>“The District Court holds that the question whether the <i>ne bis in idem</i> principle has been violated can merely relate to the charged participation in a terrorist organisation (Count 1 of Indictment I, first cumulative /alternative), since the suspect merely was convicted in Turkey for participation in a armed terrorist organisation.</p> <p>The <i>ne bis in idem</i> principle or the prohibition of double prosecution, as laid down in, inter alia, Article 68 of the Dutch Criminal Code, means that a person can not be prosecuted and sentenced for having committed the same offence. The principle only applies if there is a criminal charge, as laid down in Article 6, Paragraph 1 of the ECHR. The District Court determines that the</p>		<p>https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:10647&showbutton=true&keyword=%22ne+bis+in+idem%22&keyword=translation</p>

			<p>suspect was convicted by the Full Court of the District Court in Kilis (Turkey) on 17 May 2018 and sentenced to a term of imprisonment of six years and three months for participation in an armed terrorist organisation. Thus, the requirement of criminal charge has simply been met.</p> <p>In order to subsequently answer the question whether the principle of <i>ne bis in idem</i> is at stake, it needs to be examined in the present case to what extent we are dealing with the same offence, whether we are dealing with an irrevocable conviction and whether the imposed sanction was followed by full execution, pardon or prescription.”</p>		
<p>The Hague District Court (Extradition Chamber), 23 May 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:10649, Rwandan authorities v. demanded person.</p>	<p><i>Ne bis in idem</i></p>	<p>4.5.</p>	<p>“Extradition of the demanded person is, by virtue of Article 9 UW, not admissible for an offence for which – in short - the demanded person is prosecuted in the Netherlands or was prosecuted and renewed prosecution is excluded under Dutch law or for an offence that is prescribed. Under Dutch law, there is no ongoing or accomplished prosecution and prescription does not constitute an obstacle since the offences the demanded person is believed to be guilty of do not prescribe.”</p>		<p>https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:10649&showbutton=true&keyword=%22ne+bis+in+idem%22&keyword=translation</p>
<p>Advisory Opinion of the Procureur-General, 26 June</p>	<p><i>Ne bis in idem</i></p>	<p>5.1.3</p>	<p>“Niettemin wordt algemeen aangenomen, dat ook in het</p>	<p>The Attorney General states</p>	<p>https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:</p>

<p>2009, ECLI:NL:PHR:2009:BD0200, X Holding B.V. v. Staatssecretaris van Financiën</p>		<p>5.1.9</p> <p>5.3.7</p>	<p>bestuursrecht behoort te gelden dat niemand tweemaal mag worden gestraft voor dezelfde overtreding. (...)”</p> <p>“Artikel 5.4.1.4 beoogt het herhaald opleggen van bestuurlijke boeten voor dezelfde overtreding te voorkomen. Het onderhavige artikel 5.4.1.5 ziet op de verhouding tussen bestuurlijke boeten en strafrechtelijke sancties. Ook dan geldt het beginsel "ne bis in idem": als voor een overtreding aan iemand reeds een strafrechtelijke sanctie is opgelegd, kan hem voor dezelfde overtreding niet ook nog eens een bestuurlijke boete worden opgelegd, en omgekeerd”</p> <p>“Uit de in onderdeel 4 aangehaalde parlementaire behandeling blijkt ook dat de wetgever er vanuit gaat dat het ne bis in idem-beginsel in het belastingrecht van toepassing is. Hieruit blijkt eveneens dat het ne bis in idem-beginsel ook van toepassing is bij het opleggen van bestuurlijke boetes. Feteris merkt op dat cumulatie van verschillende bestuurlijke boetes voor "hetzelfde feit" wordt tegengegaan door de rechtspraak van de Hoge Raad en dat een vergelijkbare regel is opgenomen in het wetsvoorstel voor de vierde tranche van de Awb.”</p>	<p>that the principle of <i>ne bis in idem</i> also applies in administrative law and tax law. The <i>ne bis in idem</i> principle furthermore implies that if an offense has already been subjected to a criminal sanction, an administrative fine cannot be imposed for the same offense, and vice versa.</p>	<p>PHR:2009:BD0200&showbutton=true&keyword=ne+bis+in+idem</p>
<p>The Hague Court of Appeal ECLI:NL:GHSHE:2015:2293</p>	<p>Nemo Auditor</p>	<p>Paragrafs in the</p>	<p>“Het hof volgt de rechtbank niet in dat oordeel. Naar het oordeel van het hof is</p>	<p>The Appeals Court rejected</p>	<p>https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2015:2293</p>

		<p>judgment not numbered</p>	<p>de mogelijkheid dat de verdachte misschien verhaal zou kunnen gaan halen dan wel geweld zou kunnen gaan gebruiken geen omstandigheid waarop verdachte zich kan beroepen. De verdachte kan zich immers in rechte niet beroepen op zijn eigen slechtheid. Vergelijk het adagium uit het oude Romeins recht: Nemo auditur suam turpitudinem allegans. Het door de rechtbank beschreven gevaar is een omstandigheid waarvan de politie zich rekenschap moet geven bij de beoordeling van de vraag of tot een dergelijke handelwijze als het plaatsen van de flyer met tekst moet worden overgegaan, maar speelt geen rol in de rechtmatigheid van het handelen tegenover verdachte.</p> <p>Het hof concludeert derhalve, anders dan de rechtbank en de verdediging, dat geen sprake is van een vormverzuim in het voorbereidend onderzoek.”</p>	<p>the argumentation of the District Court that a flyer which was placed on the car of the suspect by the police and was meant to give an incentive to the suspect to talk about a robbery he had supposedly committed, would bring about the risk that the suspect would take revenge on the person he thought had put the flyer on his car. The Appeals Chamber argued that as the suspect cannot successfully invoke his own guilt as a</p>	<p>GHSHE:2015:2293&showbutton=true&keyword=nemo+auditur</p>
--	--	------------------------------	--	--	---

				defense (Nemo auditur suam turpitudinem allegans), this risk does not alter the legality of the police conduct in this case.	
The Arnhem-Leeuwarden Court of Appeal, 26 March 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:2625, David Lloyd Health & Fitness B.V v. Stichting de Vechtsebanen.	The principle of estoppel	4.2.	“Rechtsverwerking is een toepassing van de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid. Terzijde, want het hof past Nederlands recht toe, alleen al omdat beide partijen in Nederland zijn gevestigd: de rechters in de Common Law landen kennen dit leerstuk als estoppel. Rechtsverwerking zou tot gevolg hebben dat David Lloyd geen beroep meer kan doen op de met Vechtsebanen overeengekomen regel dat Huurovereenkomst nr. 1 is ontbonden doordat in december 2000 nog niet is begonnen met de bouw van het Cannons project. De bevoegdheid om een dergelijke inbreuk te maken op de contractuele verhoudingen tussen partijen mag uitsluitend terughoudend worden gebruikt. Of het beroep van David Lloyd op de ontbinding naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is, hangt af van een waardering van alle in de	The Court finds that the principle of estoppel is part of the restrictive effect of the reasonableness and fairness principles (redelijkheid en billijkheid). The Court finds that the principle of estoppel is not limited to rights and obligations. This is evident from the text of Article 6: 2, paragraph 2 of the Dutch Civil	https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:2625&showbutton=true&keyword=estoppel

		<p>procedure gebleken feiten en omstandigheden.”</p> <p>“In de ogen van David Lloyd kan er in dit geval geen sprake zijn van rechtsverwerking omdat de ontbinding geen recht is, maar een door partijen bij overeenkomst aangewezen gebeurtenis met een constitutief gevolg. Dit argument gaat niet op. Het gaat om het verlies van een aanspraak die David Lloyd had kunnen ontlenen aan artikel 12.1 onder 3 van de Huurovereenkomst nr. 1. Dat rechtsverwerking niet bij voorbaat beperkt is tot rechten/verplichtingen, blijkt overigens ook uit de tekst van artikel 6:2 lid 2 BW: daarin wordt niet gesproken over het buiten toepassing blijven van een recht, maar van een regel. De rechtsverwerking treft het beroep van David Lloyd op het ontbonden zijn van de Huurovereenkomst nr. 1. Uit dit laatste blijkt dat de klacht van grief II (op de ontbinding hoeft geen beroep te worden gedaan omdat zij van rechtswege heeft plaatsgevonden) op een onjuiste redenering berust.”</p>	<p>Code, which does not mention ‘rights’ but the more general term ‘rules’.</p>	
--	--	---	---	--

(b) Pleadings of the Netherlands before international courts and tribunals

Case	General principle	Paragraph(s)	Citation from the court's judgment (in English where available)	Source (in Dutch unless indicated otherwise)
The Arctic Sunrise Arbitration, Netherlands v Russia, Award on the Merits, PCA Case No 2014-02, ICGJ 511 (PCA 2015), 14th August 2015, Permanent Court of Arbitration [PCA] – Memorial of the Kingdom of the Netherlands (31 August 2014)	Freedom of the high seas	228	“As codified in Article 87 UNCLOS, the “high seas are open to all States, whether coastal or land-locked”. The article further lists a number of freedoms of the high seas. The provision does not exclude other freedoms than those specified. [...] “these freedoms, and others which are recognized by the general principles of international law.” [...]”	https://pcacases.com/web/sendAttach/1406